

3. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har ikke særskilt været udsendt i høring. Derimod har Jordforureningsudvalgets betænkning med tilhørende lovudkast været udsendt i bred høring til ca. 80 myndigheder og organisationer m.v., ligesom såvel entreprenørbranchen som råstofbranchen har været repræsenteret i enten selve Jordforureningsudvalget eller detses underudvalg. Høringen har ikke givet anledning til væsentlige bemærkninger til denne del af Jordforureningsudvalgets forslag. Entreprenørforeningens Miljøsektion har dog påpeget, at forbuddet kan medføre store problemer for byggeriet, medmindre der sikres alternative deponeringsmuligheder. Landbrugsorganisationerne har ikke haft bemærkninger til denne del af udvalgets forslag. Råstofbranchen har ikke afgivet svar under høringen, og Foreningen af Danske Grus- og Stenindustrier har heller ikke under udvalgsarbejdet haft bemærkninger til det foreslåede forbud.

4. Forholdet til EU-retten

Forslaget vurderes ikke at have EU-retlige aspekter.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

5.1. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Der findes i dag ca. 1.000 råstofgrave, der er i drift. I størrelsesorden halvdelen af råstofgravene må forventes at blive omfattet af forbuddet. Der er tale om et foreløbigt skøn, idet områderne med særlige drikkevandsinteresser endnu ikke er endeligt udpegede. Skønnet bygger på en spørgeskemaundersøgelse, udført i 1994, hvis resultater forventes at være udtryk for et maksimalt skøn, jf. bemærkningerne under pkt. 2.

Tallene fra undersøgelsen viste, at kun ca. 1/3 af råstofgravene rent faktisk modtog fyldjord. Af disse forventes en stor del at være placeret uden for områder med særlige drikkevandsinteresser. Forbuddet skønnes herefter i praksis alene at få betydning for i størrelsesorden 10% af alle råstofgravene.

Da forholdene er meget forskellige fra råstofgrav til råstofgrav, vil det ikke være muligt at opstille en beregning over de økonomiske konsekvenser for branchen som helhed, men følgende mulige konsekvenser kan anføres:

I det omfang, en anlægsentreprenør tillige skal købe råstoffer til et anlægsarbejde, vil adgangen til at modtage fyldjord være en konkurrenceparameter. Det vil således alt andet lige være naturligt for entreprenøren at aflevere eventuel overskudsjord fra anlægsarbejdet samtidig med afhentning af råstoffer.

Såfremt jord skal bortskaffes uden samtidig indkøb af råstoffer, vil det i højere grad være afstanden mellem anlægsarbejdet og aflæsningsstedet, der bestemmer, hvor jorden deponeres.

Nogle råstofvindere kræver betaling for modtagelse af fyldjord, andre gør det ikke, og nogle giver rabat ved samtidig køb af råstoffer. Miljø- og Energiministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger om de gennemsnitlige priser for modtagelse af jord. Ved telefonisk forespørgsel til tre amtskommuner er der oplyst priser, der varierer fra ca. 55 til 250 kr. pr. læs (et læs svarer til ca. 10 m³ jord). Ved beregning af en eventuel fortjeneste ved modtagelse af jord skal dog indregnes, at råstofvindere skal afholde udgifter til eventuel kontrol og håndtering af jorden på pladsen i overensstemmelse med den fastlagte efterbehandlingsplan (intern transport, udjævning, indbygning i skrænter m.v.).

Det kan heller ikke udelukkes, at forbuddet i enkelte tilfælde kan resultere i, at den mulige råstofindvinding reduceres, fordi der skal være materialer tilbage langs ejendommens skel til at frembringe sikre skråninger mod omgivelserne.

Det vurderes herudover, at de økonomiske konsekvenser er langt mindre ved at foreslå et generelt forbud end ved at foreslå analyser af al jord, der deponeres i gravene. Med de nuværende analysemetoder og henset til, at der er behov for en høj grad af sikkerhed på grund af den forhøjede grundvandsrisiko og de meget store mængder, der deponeres på et sted, vurderes en kontrol baseret på analyser ikke for nærværende at være en hensigtsmæssig anvendelse af ressourcerne.

Det er heller ikke muligt at oplyse tal for de økonomiske konsekvenser for bygge- og anlægsbranchen. Forbuddet vil medføre, at ca. 2 mio. m³ overskudsjord fra bygge- og anlægsarbejder skal genanvendes eller deponeres andetsteds end i dag. På landsplan vil der være tilstrækkelig deponeringskapacitet i råstofgrave, der ikke omfattes af forbuddet, men der er regionale forskelle. Generelt set vil valget af deponerings- eller genanvendelsesmulighed for overskudsjord afhænge af de muligheder, der til enhver tid består, og omkostningerne ved transport og deponering/genanvendelse. Det er således ikke muligt at skønne over, hvorvidt forbuddet vil medføre større transportafstande. Det kan heller ikke udelukkes, at bortskaffelsen kan blive billigere, i det omfang der findes alternative placeringer/genanvendelsesmuligheder tættere på anlægsarbejdet.

Råstofgrave ligger ofte på landbrugsejendomme. I forbindelse med udstedelsen af råstoffilladelsen stilles krav om efterbehandling, der bl.a. tager udgangspunkt i overvejelser om den fremtidige anvendelse af